

THE WORD TODAY – 757

Dokončiť

Všetci bývame sklamaní z ľudí, ktorý robia veľké sľuby, a potom ich nesplnia. Tiež vieme byť sklamaní sami zo seba, ak si niečo veľkolepé naplánujeme, a potom to nedokončíme.

Niekedy je ťažké niečo dokončiť. Sú chvíle, keď si to vyžaduje nesmierne úsilie a silu vôle a sebadisciplíny, aby sme vykonali úlohu, ktorá je pred nami. My ako kresťania máme byť tí, ktorí veci dokončia – ľuďmi, ktorí dodržia slovo. Ľuďmi, ktorí keď niečo povedia, snažia sa to dokončiť s tým najväčším nasadením. Mali by sme byť ľuďmi, ktorí chcú veci dokončiť, ľuďmi, ktorí odolávajú ťažkostiam a ktorí nie sú nestáli. Ľuďmi, ktorí nepovedia, že sú odovzdaní Bohu, a potom si žijú svoj život, ktorý je v skutočnosti dôkazom toho, že sa o nič nestarajú. Mali by sme byť tými, ktorí dokončíme to, čo sľúbime.

V Božom slove je kladený veľký dôraz na to, že máme urobiť to, čo povieme, že dodržíme naše sľuby. Jeden takýto príklad je v 2. Korintským, v 9. kapitole. Pavol hovorí ku spoločenstvu Korintských a jemne, nežne ich nabáda, aby vykonali zbierku a darovali ju hladujúcich v jeruzalemskom zbore, pretože sa takto dávnejšie rozhodli spolu s inými kresťanskými zbormi. Zbor v Jeruzaleme prechádzal ťažkým obdobím, pretože v tom čase tam bol veľký hlad. Ostatné zbory robili zbierky, aby ich mohli poslať do Jeruzalemu. Tak Korint'ania povedali: „My sa pridáme, tiež chceme byť súčasťou tejto pomoci“. Ako sa blížil čas, aby došli zástupcovia zboru a prevzali zbierku, v Korinte sa nič neudialo. Bol to veľmi zle organizovaný a nezrelý zbor. Tak im Pavol musel ako rodič pripomenúť: „Pamätajte, že ste povedali, že to urobíte. Tak sa do toho pustite!“ Potrebovali byť postrčení do toho, aby túto vec uskutočnili.

To mi trochu pripomína výchovu našich dvoch chlapcov. Máme dvoch synov – 14- a 11- ročného. Moja manželka a ja im musíme veľmi často pripomínať: „Nevykonali ste dobrú prácu, kým ste ju úplne nedokončili. Neskončili ste, kým nie je všetka práca hotová.“ Možno si to už aj ty tisíckrát povedal svojim

deťom. Máme v sebe tú hriešnu tendenciu ochabnúť v našom snažení alebo prestať, a to aj napriek tomu, že nám darí. Bez ohľadu na to, aký máme stupeň sebadisciplíny. Keď si myslíme, že máme v niečom navrch, zrazu sa vkradne do našich sŕdc povýšenosť a myšlienky typu: „Ó, teraz si môžem hovieť! Môžem poľaviť!“ A práve vtedy by sme nemal prestávať.

Takto podobne začne mnoho ľudí žiť svoj život odovzdaný Bohu. Začnú skutočne dobre. Keď sa stanú kresťanmi, prežívajú veľké emocionálne vzplanutie a myslia si: „Tento kresťanský život bude stále takýto fantastický a vždy taký vzrušujúci, živý...“ Potom, keď prídu každodenné starosti, keď sa dostavia skúšky viery a ťažké chvíle, začnú poľavovať. Z ich života sa začne vytrácať to tvrdošijné rozhodnutie, to odhodlanie žiť pre Boha. Niektorí dokonca odpadnú od viery. Úplne to vzdajú! Už viac nepraktizujú svoju vieru. Prestanú Boha uctievať! Prestanú sa odovzdávať Pánovi! Už si viac nečítajú Božie slovo! A po celý ten čas si môžu myslieť, že sú veriaci, hoci v skutočnosti sa prepracovali do ateizmu alebo praktického agnosticizmu. Stávajú sa z nich ľudia, ktorí v skutočnosti nechcú žiť podľa Božej vôle.

Preto je pre nás Nový zákon plný upozornení, že máme zostať Bohu odovzdaní. Že sa potrebujeme prebrať zo svojich driemot, aby sme sa neuspokojili s duchovným spánkom. Potrebujeme sa naďalej prebojovávať k nášmu cieľu. Sú tu rôzne typy varovaní, pretože je možné odpadnúť a stratiť vieru aj spasenie. Preto ide o neustále napomínanie, aby sme nezleniveli, ale aby sme dokončili svoj beh viery.

Pavol používa túto analógiu v 3. kapitole Filipským. Tak ako existuje štartovacia a cieľová čiara pri pretekoch, existuje aj štartovacia a cieľová čiara vo viere. Na tej štartovacej čiare stojíš, keď prídeš k Pánovi Ježišovi, keď Ho prehlásiš za svojho Pána a Spasiteľa. Cieľovou čiarou prechádzaš, keď zomieraš. A kým žiješ, ten beh si ešte nedokončil. Hoci je tak ťažké vytrvať! Áno, je to ťažké! Kresťanstvo a rozhodnutie žiť pre Boha NIE je ľahké a bude preverené. Ver mi – bude preverené. Kto vie, koľko prežívaš práve teraz

bolesti, utrpenia a ťažkých chvíľ? Len Boh to vie! No naše rozhodnutie žiť pre Boha bude vždy špecifickým spôsobom preverené, aby sa zistilo, či to zvládneme a vydržíme do konca.

Pamätám si, keď som ako budúci pastor praxoval v jednom zbore. Pastor, ktorý na mňa dohliadal, zvykol budúcim krstencom hovoriť: „To najľahšie, čo môžeš v živote urobiť, je, že sa staneš Božím dieťaťom.“ A potom vždy dodal: „To najťažšie, čo v živote môžeš urobiť, je, že zostaneš stáť v milosti a budeš verný Bohu až do svojej smrti.“ To hovorí za všetko! Ježiš nikdy nechcel, aby ľudia robili ľahké, veľmi prostoreké rozhodnutia typu: „Jasné, my ťa budeme nasledovať!“ Keď sa ľudia začali takto vyjadrovať, Ježiš im povedal: „Nikto, kto kladie ruku na pluh a obzerá sa, nehodí sa pre Božie kráľovstvo.“ Tiež povedal: „Nech mŕtvi pochovávajú mŕtvych“. Inými slovami, nech ťa nič nezastaví! Nedovoľ nikomu, aby sa ti postavil do cesty! Ak chceš prísť a byť mojím učeníkom, urob rozhodnutie na celý život. Tu nejde o hru.

Nepredstierajme, že ide o niečo dočasné alebo že chceme byť ako požiarny alarm. Že pre prípad núdze budem vo svojom srdci robiť pokánie, Boh príde a zachráni ma. To teda nie! Ježiš vyhľadáva úplné rozhodnutie. Preto Nový zákon upozorňuje a pobáda kresťanov v takej veľkej miere: Nech sa z teba nestane lenivý človek! Nepoľav vo svojej viere! Stále je potrebné, aby sme rástli čím ďalej tým viac v Pánovi Ježišovi Kristovi.

V Písme nachádzame list do Galatského zboru. Galat'ania upadli do zákonníctva a Pavol ich napomínal slovami: „Zanechali ste prvú lásku!“ To isté sa stalo v zborech v Malej Ázii, ako sa o tom píše v knihe Zjavení. Píše sa tu, že boli vlašní a že opustili prvú lásku. Musíš si dávať pozor, pretože je tak ľahké zlenivieť vo viere.

Trochu mi to pripomína reklamu na auto. Píšu v nej, že zamenia tvoje staré auto za nové, len aby si priniesol to svoje staré auto. Či ho už budeš tlačiť, ťahať, vliecť – na tom nezáleží, len ho nejako dovez a urobíme obchod. No, myslím si, že niekedy je to tak aj v našom živote viery. Myslím, že poznáš také chvíle, keď

prídu skúšky a boje a snažíš sa zo všetkých síl – len aby si to nejako dotiahol do cieľa. Stavím sa, že sa s tým vieš stotožniť! Že v tvojom živote boli také ťažké chvíle. Ale podstatné je – neprestávaj! Len ďalej pokračuj! Vydrž, vlož do toho všetko. Modli sa, aby ťa Svätý Duch posilnil. Boh ti pomôže urobiť toto jednoznačné rozhodnutie.

Pavol hovorí svojim spoluveriacim vo Filipách: „Nasledujte môj príklad!“ V 17. verši hovorí: „*Bratia, spoločne buďte mojimi napodobňovateľmi a pozorne si všímajte tých, ktorí tak žijú, ako máte príklad v nás.*“ Nájdi vo svojej blízkosti verného kresťana. Nájdi niekoho, kto je hlboko odovzdaný Pánovi Ježišovi, a konaj tak, ako on. Podobne je to s bežcami, ktorí bežia na pretekoch a nasledujú vodcu. Dodáva im to odvalu a motiváciu, aby z pretekov nevypadli, ale aby udržiavali tempo, nezaostávali, aby boli pripravení preteky dokončiť.

Pavol hovorí, že máme svoju myseľ zamerať na nebeské veci. Existuje tak veľa spôsobov, ako sa Satan bude pokúšať zviest' nás a dať nám do cesty obchádzku. Keď sa bude snažiť donútiť nás, aby sme sa vzdali, aby sme sa vzdali nášho rozhodnutia žiť pre Boha. Nikdy to nevzdaj! Vieš, Ježiš svoje dielo pre teba dokončil! Nič Ho neodradilo. Prišiel, aby zavŕšil dielo spásy, a to aj urobil. To dielo bolo dokončené na kríži, kde z celej sily zakričal: „Je dokonané!“ On dokonal, čo Mu Boh určil. Mal niesť trest za naše hriechy, aby sme mohli získať odpustenie. A on to urobil, až do úplného konca svoje dielo zavŕšil. Keď Ježiš vstal z mŕtvych, už tam nebola žiadna bolesť, žiadne utrpenie, žiadne nesenie našich hriechov. Ježiš sa oslávil. Svoje dielo zavŕšil v plnej miere.

Nech ťa to motivuje, keď budeš nasledovať Pána Ježiša. Nech je tvoja myseľ nastavená na to, že nič nebude brániť tvojej ceste k večnému životu. Nech ťa nič neodradí! Nech ťa nikto nezastaví a nezabráni ti, aby si dosiahol cieľ. Rozhodni sa, že chceš prejsť cieľovou čiarou do večného života!